

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyilttér sora 25 kr.
Bélyegdíj milder hirc.é.é.é.
30 kr.
A hirdetések **Bittermann**
Nándor könyv- és könyv-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A védelem joga.

Zombor, 1893. febr. 16.

A vád és védelem teljes paritásának keresztülvitelére még jó nagy idő fog beletelenni. Igaz, hogy kezdve a vádhatározat meghozatalától egészen az ítélet hozatalig, már majdnem meg van a paritás. Befejeztetvén a vizsgálat, tehát megállapítván valamely büntény alanyi és tárgyi momentumai, — a védelem megkezdheti működését, mert a védő ügyvédnek a szerepe tulajdonképpen ezen időponttól kezdődik.

Ami a vádhatározat előtt történik, annak ura a bíróság és a vádat képviselő ügyész, míg a védelem ugyyszólván passzív szerepre van szorítva, leginkább azon indokból, hogy a vizsgálat eredménye meg ne hiúsíttassék. A védelem ezen stádiumban iratokat nem lát, a bizonyítékok összeszerzésénél nincs jelen, szóval védelem nem képviseli a szerepe ugyyszólván egyedül védelem előzetes letartóztatása esetében ennek ebbeli érdekeit megvédeni s bizonyítékokat vagy adatokat a bíróság rendelkezésére bocsájtani, anélkül azonban, hogy az adatok felhasználását illetőleg már valamiképp befolya.

Nem célja jelen soroknak annak fejtegetése, vajjon elégséges-e a szerep, vagy pedig a védelemnek már az előnyomozati stádiumban nagyobb szerepet kell biztosítani, e kérdést készülő büntető eljárássunk lesz hivatva megoldani. Amyi tény, hogy a védelemnek az előnyomozás és vizsgálatnál való nagyobb hatásköre esetében sok bűnügyben vádhatározat sem hoznának, sok bűnügyben a büntető eljárás már itt beszüntetnének, — ezek között lenne azon esetek nagy része, ahol vádáláhelyezési határozat hozatott, de vádlott a végtárgyalás után felmentetett — ez pedig nem kis haszonnal járna az igazságszolgáltatásra, mert végre is büntető vizsgálat még nem diffamál, mert koholt adatok alapján bárki ellen megindítható, a vádhatározat azonban már bizonyos tekintetben igen, — mert csak alapos gyanuok alapján történik — s a felmentő ítélet a vádlotról a vádhatározat bélyegét — némely büntetendő cselekménynél — legalább társadalmi felfogás szerint nem mossa teljesen le. Ezzel szemben áll természetesen az, hogyha a védelemnek a vizsgálati stádiumban a szükségesnél

nagyobb szabadság, illetve hatáskör biztosítanék, — sok esetben meghiusulhatna a vizsgálat s a bűnös a büntetés alól kibújna.

A vádáláhelyezési határozat meghozatalával azonban, amikor tehát a köz- vagy magánvád kizárólagos működését befejezte, mikor a vádlott előtt fixirozottan áll az, hogy miért és mily okok, bizonyítékok alapján s milyen bűncselekménnyel vádolják, mikor tehát a vizsgálat meghiusításától többé tartani nem lehet: megkezdődik a vádlott és védőjének nemcsak a büntető jogtudomány, hanem a magyar alaki és anyagi büntető jog és gyakorlat által a modern büntető jogelvek általános alkalmazása előtt is biztosított azon feltétlen joga, hogy magát az ellene felhozottakkal szemben teljesen szabadon s minden módon védhesse.

Szemmel tartva ezen köztudomású tényeket, bizonyos feltűnést keltett az igazságügyminiszternek legutóbbi bírói ügyviteli szabályzata, különösen pedig ennek 128-ik §-a. Ezek szerint *magánfélnek* büntető iratokat megtekinteni, — a *vádhatározat meghozatala után is* — csak *elnöki engedéllyel* szabad. Ha tehát magánfél alatt a vádlott védője, azaz a védelem is értendő, ugye szakasz a védelem eddig mindig elismert jogán, de magán a büntető igazságszolgáltatás helyességén is nagy csorbát ejt. Mert ha az elnök az iratok megtekintését a vádhatározat meghozatala után is megtiltja a védelemnek, ugy vádlott nincs tisztában azzal, hogy tulajdonképpen mi a bűnper anyaga s mily bizonyítékok alapján vádolják, — nem védekezhetik ellenük sikeresen s egészen a végtárgyalás napjáig ugyyszólván csak vaktában dolgozhat.

Az igazságügyminiszter legutóbbi beszédében foglalt határozott és világos kijelentés, — amiben különben alig lehetett kételkedni — eloszlattott minden kételyt. *Magánfél alatt a védelem nem értendő*, mert az a büntető igazságszolgáltatás olyan közfaktora mint a vád; s az elnöki engedély megadása csak a büntető peren kívül álló harmadik privát személyek jogára vonatkozik, kik részéről zaklatás esete is foroghat fenn; ennek megakadályozására szolgál az elnöknek a bírói ügyviteli szabályok 128. §-ban megadott discretionális hatalm.

Megvagyunk győződve, hogy ezek után az ország összes törvényeskei a 128. §-t ilyen értelemben fogják alkalmazni.

Törvényeskei ügyforgalom. *A zombori kir. törvényeskei múlt évi ügyforgalmának statisztikája.* Százaz kimutatást óhajtnak nyújtani olvasó közönségünknek arról, hogy mennyit és hogyan dolgozik a zombori törvényeskei és a területéhez tartozó járásbíróóságok. Mielőtt azonban a rideg számokkal állanánk elő, már eleve kötelességünknek tartjuk, a legmelegebb elismerés hangján megjegyezni, hogy nemcsak ügybuzgóság, hanem a kitartó, folytonos munkásság és lelkiismeretes pontosság tekintetében sem marad fenn semmi kifogásolni való. S midőn ezért első sorban a törvényeskei elnökét illeti meg az érdem, másodsorban lehetetlen elismeréssel nem adoznunk ugy a törvényeskei, mint az egyes járásbíróóságok tisztikara iránt. De szőljön inn itt röviden maga a kimutatás: I. *A zombori kir. törvényeskei*: 1. Polgári beadvány: 1891. évi hátralék 570 drb; 1892. év folyamán beérkezett 12 698 drb; elintéztetett összesen 12 950 drb; hátralékban maradt 318 drb. 2. Telekkönyvi beadvány: 1891. évi hátralék 195 drb; 1892. év folyamán összesen beérkezett 21 502 drb; elintéztetett 21 625 drb; s így a hátralék 72 drb. 3. Büntető beadvány: 1891. évi hátralék 226 drb; 1892. év folyamán beérkezett 7271 drb; elintéztetett 7168 drb; hátralékban maradt 329 drb. 4. Fegyelmi beadvány: 1891. évi hátralék 1 drb; 1892. év folyamán beérkezett 19 drb; elintéztetett 17 drb; s így a hátralék 3 drb. 5. Elnökségi beadvány: 1892. év folyamán beérkezett 2379 drb; elintéztetett 2379 drb. — II. *A zombori kir. járásbíróóság*: 1. Polgári beadvány: 1891. évi hátralék 397 drb; 1892. év folyamán beérkezett 14 677 drb; ebből elintéztetett 14 750 drb; hátralékban maradt 324 drb. 2. Büntető beadvány: 1891. évi hátralék 77 drb; 1892. év folyamán beérkezett 3057 drb; elintéztetett 3095 drb; hátralékban maradt 69 drb. 3. Elnökségi beadvány: 1892. év folyamán beérkezett és el is intéztetett összesen 542 drb. — III. *Az apatini kir. járásbíróóság*: 1. Polgári beadvány: 1891. évi hátralék 121 drb; 1892. évben beérkezett 6278 drb; elintéztetett 6530 drb; hátralékban maradt 269 drb. 2. Büntető beadvány: 1891. évi hátralék 21 drb; 1892. évben beérkezett 2000 drb; elintéztetett 1962 drb; hátralékban maradt 59 drb. 3. Elnökségi beadvány: beérkezett és elintéztetett összesen 547 drb. — IV. *A kúlai kir. járásbíróóság*: 1. Polgári beadvány: 1891. évi hátralék 201 drb; 1892. év folyamán beérkezett 7279 drb; elintéztetett 7332 drb; hátralékban maradt 148 drb. 2. Telekkönyvi beadvány: hátralék volt 193 drb; beérkezett 5372 drb; elintéztetett 5459 drb; hátralékban maradt 106 drb. 3. Büntető beadvány: hátralékban volt 48 drb; 1892. év folyamán beérkezett 2309 drb; elintéztetett 2325 drb; hátralékban maradt 32 drb. 4. Elnökségi beadvány: beérkezett és elintéztetett összesen 496 drb. — V. *A hodsági kir. járásbíróóság*: 1. Polgári

A „BÁCSKA“ tárcája.

Próciához.

Olyan vagy, szívem, mint
A csapongó lepke,
Ki nektárt lop a rózsától
És illatot egyve.

Hogy is járt, hogy is járt
Egyszer az a lepke?
Himes szárnyát egy kis tövis
Nagyon megérezte...

Hogy is jártál, szívem? ...
Csitt! esitt! ne zokogjál!
Viseld békén mely sebed, mit
Magadnak okoztál!

— Szabadka Gyula.

KACAGÓ THEMIS.

I.

A megizzasztott tanu.

A napilapok tudósításai szerint „nagy port vert fel“ Kenyere-Tégláson az a rémes eset, hogy Gércze Nagy Mihály világos nappal rálőtt szive Desdemonájára, Támár Göre Erzsébet leányzóra, amint ez a fűtécán szapora léptekkel hazafelé iparkodott. A féltékeny Othello lövése talált és a veszélyről mit sem sejtő csinos leány kiömlő vére pirosra festette a havat.

A vérengző Gércze Nagy Mihályt még aznap elfogták és a koremsa asztal mellől sötét cellába hurcolták a rend (nappal) éber őrei, hogy ott, a csendes magányban elmélkedjék tovább a sors kegyetlen csapásai és az asszonyi állapot ingatag volta felett.

Közel félévig húzódtott már az erélyes vizsgálat, míg végre kitzűbhették a tárgyalást.

A tágas terem ez alkalommal zsufolásig megtelt

kíváncsi közönséggel, akik visezafojtott lélekzettel figyelték a tárgyalás menetét, melyet a messze földön is erélyesnek ismert Akasztó Dániel törvényeskei elnök vezetett.

A vádlott erősen tagadja véres tettét; azt állítja, hogy arról mit sem tud, mert abban az időben folyton ivott bujában.

Gércze kihallgatása után a tanukra került a sor, akik azonban alig tudtak valami lényegeset.

A vad tekintetű királyi ügyész már-már azon gondolkodott, hogy a vádat bizonyítékok hiányában nem-e kell majd eljétnie, midőn lassan kinyitott az ajtó és azon nagy félenek valaki bedugta bozontos tüstökét.

Mindenki a jövevényre tekintett, aki tétovázva állott meg a nagy szárnyas ajtó közelében.

Alacsony, töpörödött ember volt az illető. Durván összetoldott földott subája, melynek gallérja foszlányokban csingótt alá vállairól, gyengén láttatni engedte piszkos gyolcsingét. Öszecsapott, kócos haja barázdákkal teliszántott arcát verdeste.

Amint észrevette a felé irányított tekintetek forró sugarát, reszketve tekintett maga körül és izgatottan igazgatta meg válláról minduntalan le-lecsuszó subáját.

Az ügyész arca a remény folytán kezdett kiderülni. Ez bizonyára terhelően fog vallani. Tehát még sem fog kárba veszni a hatalmas vádbeszéd!

Az elnök megunva a paraszt hosszú készülődését, türelmetlenül kérdezi:

— No, mi lesz már atyafi?

A jövevény köszörítve egyet a torkán, lassan megindult a kérdező felé; megye addig, míg csak bele nem ütődik az asztal sarkába. Ott aztán megáll, némán rábámulva az elnökre.

— Miért nem ül már kend a nyakamba? Lóduljon csak oda vissza!

Mormogva kullog vissza a nagy subájú ember az ajtóhoz és lesütli savószinű szemét a földre.

— Mit akar kend? — kérdi az elnök.

— Tisztelteti...

— Csak semmi ceremónia! Hogy hívják?

— Ludas Matyi, könyörgöm. Az is voltam mindég.

— Ne szaporítsa itt hiába a szót. Figyelmeztetem,

hogy a történt esetet itt igazságosan és lelkiismeretes mondja el, mert vallomására meg kell majd esküdnie és azt is tudja meg Ludas, hogy aki hamisan esküszik, azt a törvény nagyon szigorúan sújtja ám! Megértettekend?

— Igenis mögértöttem, követem alásan a tekintetős királyi urakat. Hanem...

— Semmi hanem. Arra feleljen, amiről kérdezik. Hány éves?

— Mán azt mög nem mondom, károm! — mordja a fejét csóválva Ludas.

— De bizony megmondja kend!

— Nem én, könyörgöm.

— Ez már csak mégis sok! — pattan fel helyéről az elnök. Megmondja kend mindjárt, hogy hány éves?

— Könyörgöm alásan, nem azért nem mondom én mög, mivelhogy talán nem akarnám, hanem csak azért mert — nem tudom.

— No ez szép! Egy ember, aki még azt sem tudja, hogy mikor született!

— Instálom, edős apámtul mindég ugy hallottam, hogy abban a tájban születtem, mikor a nagy korela volt nálunk.

— 1831-ben?

— Hány éve annak, szépen kéröm?

— Hatvankettő.

Ludas Matyi elmélázva tekint maga elé a földre. Nagysokára nyögi csak ki a választ.

— Olyan formán gondoltam kéröm, magam is.

— Mi a vallása?

— Hogy az ur tisztölteti...

— Sohse tisztelkedjék itt. Azt kérdeztem, hogy milyen hiten van?

Ludas kinézve az ablakon, az oda látszó karcsu toronyra mutat.

— Olyan ni!

Az összevont szemöldökű elnök hangosan felkacagva kérdi az újjával folyton kifelé mutató tanutól:

— Hát az a templom miféle vallásu?

Matyi megrántja lecsüngő bajuszát.

— Magyar volna talán, vagy mi a manó!

— Tehát maga lutheránus?

beadvány: hátralékban volt 2 drb; 1892. év folyamán beérkezett 4317 drb; elintéztetett 4314 drb; hátralékban maradt 5 drb. 2. Telekknövi beadvány: hátralékban volt 3 drb; 1892. év folyamán beérkezett 5181 drb; elintéztetett 5178 drb; hátralékban maradt 6 drb; 3. Büntető beadvány: 1892. év folyamán beérkezett összesen 1848 drb; elintéztetett 1845 drb; hátralékban maradt 3 drb. 4. Elnökségi beadvány: beérkezett és elintéztetett összesen 571 drb.

Díjnokaink az igazságügyi-miniszterhez.

A zombori kir. törvényszék és ügyészség kerületébe tartozó díjnokai a következő kérvényt intézték az igazságügyi-miniszterhez (kivánjuk, hogy sikere legyen):

Nagyméltósága magyar királyi igazságügyminiszter Ur, Kegyelmes Urunk!

A tisztviselői fizetés emelését célzó törvényjavaslat tárgyalása alkalmából, önkéntelenül merült föl lelkünkben az a sóvár gondolat: vajha mi is — a „napszámosok“ — részesülhetnénk az ernyedetlen vasszorgalommal és kitartással végzett terhes és sorvasztó munkánkhoz megfelelő jutalomban! A díjnokok az ország és a társadalom e legszámadomra méltó tagjai, kiknek erőt tulhaladó munkájukon kívül, csak nyomorúságuk nagyobb; kik a mindennapi kenyérről harcolva: remegve fekszenek a remegve kelnek föl, abbéli aggodalmukban, hogy vajjon nem lesznek-e önhibájukon kívül maguk és sokszor több tagból álló családjuk — a verejtéssel szerzett száraz darabka kenyérről is megfosztva. — Vajjon e semmiféle törvény-nyel nem rendszabályozott alkalmaztatásukban a túlfeszített munkálkodás következtében egy rettenő betegség nem fosztja-e meg keresetforrásuktól, mely esetekben nem csak ők maguk, de családjuk s hozzátartozói a legnagyobb nyomorba eshetnek. Mert hányan vannak, kik családjukat, hányan kik anyjukat, beteg nyomorult atyjukat kénytelenek tartani abból a nagyon is szerény 1 frt napidíjból, mely a megélhetésre a mai rohamosan fejlődő viszonyok közt majdnem a lehetetlenségig kevés! De mivel élünk mégis csak kell: kénytelenek vagyunk a hivatalos óráin kívül más foglalatosság után nézni és így napi munkaidőnk 12—14 órát vesz igénybe: pihenésre alig, szórakozásra éppen nem szakíthatunk magunknak időt.

Tekintve az élelmiszerek, lakások és ruházati szükséglet szerfölötti drágaságát: kénytelenítve vagyunk mindenkiből a legelőbbet szerezni be magunknak s így a hiányos táplálkozás, rossz lakás, gyenge ruházat, idő előtt teszi tönkre a legerősebb szervezeti embert is: — holott jobb anyagi helyzetben a magas kormány mennyivel több erős, munkabíró emberrel rendelkezhetné! De a kezelő-személyzet nagy része, hogy ne mondjuk mindnyája a díjnokokból kerül ki, mivel mindannyian — kevés kivétellel — a kezelő személyzet számára előírt képesséssel bírnak s így a jövőben teljesebbé menő azon reményünk, hogy állami tisztviselővé neveztetünk ki: nem alaptalan; — valamint e kinevezés egy többé-kevésbé a testi szervezetben megtámadott egyének, azon tudat mellett, hogy ez előnyt egészségére árn szerzte meg, csak nagyon gyenge vigaszt nyújt, — ugy ez a magas kormányának sem válik előnyére: mert egy folyton betegedő hivatalnokot hiányos munkájáért, ha fizetni nem akar, rövid idő alatt nyugdíjba küldeni kénytelen.

A díjnokok, kik minden hivatali osztálynál a fizikai munka legnagyobb részét pontos lelkiismerettel végzik, sőt a Járásbíróóságoknál az irattár, kiadó és iktató helyet töltik be, kik a kezelési eljárás körül épp oly szakavatottsággal bírnak, mint a hivatalnokok, de a fennemlített esetekben éppen azokat pótolják, — kiknél épp ugy megkívánatik a hivatali jellem, a pontosság, szorgalom és ügybuzgóság pedig fokozottabb arányban: — kiknél előjárók és a hivatalos helyiség — melyben működnek — tekintélye épp ugy megköveteli a rendes, tiszta ruházatot, kellemes megjelenést, kik a munkában ember szímet kell, hogy tegyenek. — mindezeknek dacára egy ember szíveslegének fedezésére oly kétségbeesítően kevés javadalmazásban részesítettek — Önsúlylval nehezedik lelkünkre helyzetünk mostohasága, megbénítja erőnket, lankasztja kitartásunkat, megtöri ambíciókat, tönkreteszti

személyes hitelünket. Ily testben, lélekben megtört emberek jól hivatálnak sosem válhat!

Országszerte hallászik a jajszó, a létező küzdelemben megrogyott ember kenyér után sóhajt. E súlyosan kényeszerítő szükség adja kezünkbe a tollat a mi egyedüli istámpunkt, hogy most az egyszerű a megszokott gépies munka helyett alázatos kérelmünket terjessze Nagyméltóságú m. kir. Igazságügyminiszter Ur. Kegyelmes Urunk igazságérzete elé — esedezvéen:

miserint kegyeskedjék böles belátása szerint: a díjnokok anyagi helyzetén az égető szükség nagyságához képest törvényhozás útján intézkedni az iránt, hogy a díjnokok rendszeresítettvé, — csak fegyelmi uton mozdíthatassanak el állásuktól: hogy a megélhetési viszonyokhoz mérten napidíjuk 1 frtről legalább 1 frt 50 krra emeltessek, vagy legalább hogy a törvényszéki Elnök Urak feljogosítottassanak, miserint a díjnokok munkaképességéhez és szorgalmához mérten, napidíjaikat 1 frt 50 krra felemelhessek, — és hogy az évek hosszu során át szorgalommal és becsülettel végzett nehéz munkájuk figyelembe vételével az eltöltött díjnoki évek — hivatalnokká leendő kinevezetésük alkalmával a nyugdíjüvébe beszámíttassanak.

A zombori királyi Törvényszék, kir. ügyészség, a zombori, apatini, hódcsági és kulai járásbíróóságoknál alkalmazott díjnokok nevében:

A legmélyebb tisztelettel vagyunk Nagyméltóságú m. kir. Igazságügyminiszter Urnak alázatos szolgálói: Apró Márk, Bereghy Sándor, Fratricz Fülöp, Károly Iván, Keke-zovich János, Kiss József, Odrly István, Popovits Vojin, Schill Miksa, Széchenyi Antal.

Ujdonságok.

A pápa jubileuma. XIII. Leó pápa 60. születésnapja és 19. év tünneplő 50. éves püspöki jubileumát, mely alkalommal — persze — vele tünnepl az egész katolikus világ.

Istentisztelet. Az ágost. evang. hívőknek tudomásul adatik, hogy február hó 19. é. délelőtt 10 órakor, az e célra kibérelt helyiségben, istentisztelet fog tartatni, melyre a tisztelt hívők ezennel meghívattak. Medvezky Zsigmond, egyházi felügyelő. Korossy Emil, ágost. ev. ut. lelkész.

Véglegesítés. A közoktatásügyi miniszter Vinceny Izidor, az újjvidéki állami polgári iskolával kapcsolatos középkereskedelmi iskolai rendes tanítót, ezen állásában véglegesítette.

Joggyakornokok kinevezése. A szegedi ítélőtábla elnöke Bán Gyula és Szentkirályi Mihály végzett jogbállatokat a vezetés alatt álló kir. ítélőtábla kerületébe díjas joggyakornokká nevezte ki.

Az árvíz ellen. Tartanunk kell attól, hogy a mi szeszélyes folyóink az idén megint megfenyegetik a parti vidéküket, mert az idei kemény tél és különösen az óriási havazások megzavarják azok rendes folyását, medrért. A hatóságok készen is vannak már, hogy szembe nézzenek, a mennyire tölük telik, a veszedelemnek. A rendeletek egymást érték ez ügyben az utolsó napokban. Legújabbban meg valami jutott eszébe a kereskedelemügyi miniszterünknek. Elrendelte tehát, hogy a posta- és táviratigazgatóságok a vasútigazgatóságoknak árvízveszély idején az ármentesítő társulatok, miniszteri biztosok, megyei közegek és folyamamérnöki hivatalok közvetlen megkeresésére azonnal intézkedniök kell, hogy alárendelt hivatalaik folytonos éjjel-nappali távirat-szolgálatot tartsanak és a vizálla-okra s árvíz elleni védekezésre vonatkozó közérdekű táviratokat díjmentesen fogadják el és elsőbbséggel kezeljék.

Húshagyókedd, hamvazószerda, csonka-csütörtök. Befejtették a bálók és a táncfal egybe-kötött és egybe nem kötött hangversenyek és theatestélyek időszakát. És bizony böcsüllettel gázoltunk át azokon a napokon, a melyekre a kalendárium szerint a mulatságoknak esniök kell. Természetesen, mert hiszen mulatni mindig szivesen mulat az ember, még akkor is, a mikor nincsen az általános szokás által megadva az alkalom, hát még a farsangban! No de a fin de siecl farsangjai és emberei ma már nem olyanok, mint rége-ntek voltak. Valamikor zajosabban és szebben mulatták

Az elnök türelmet nagyon próbára tette már ez a hosszú, eredménytelen vallatás; dühösen csapott öklével az előtte heverő iratsomóra.

— Hát ha nem ismeri a tettest, akkor mit tud magáról a Gércze által elkövetett gyilkosságról?

Ludas Matyi térdei az elnök szavaira hirtelen roskadozni, reszketni kezdettek. Megmaradt fogai erősen összeverődtek, mintha egyszerre a hideg rázta volna ki. Még a subája is leest a nagy ijedség következtében a vállairól.

— Gyí... gyí... gyilkosság? — rebegte reszkető ajakkal, miközben sűrűn hánytá magára a keresz-tet. — Gyilkosság? Vakuljak mög, sülyedjek el ezön a helyön tekintetős királyi-urak, hihyha tudok valamit felülte! Dehogyn tudok valamit... dehogyn tudok!

— Ne hazudjék! Vallomására ugy is meg kell esküdnie!

— Mőgesküdtök kéröm még a mennybéli szentsé-gős szűz Mária oltárképe előtt is, hogy most hallottam először a tekintetős ur szájából, hogy — jast istenöm — gyí... gyí... gyilkosság történt!

— Maga egy filkő, érti?! Ha nem tud semmit, akkor minek jött kend ide? — Kiáltozott dühösen az elnök. Így elrabolni az ember drága idejét! Elmehet kend, vén oktondi!

Ludas nyakába kerítvén a nehéz sűbát, szó nélkül megindult kifelé, miáltal izgatottan túrlögtette le homlo-káról a vallatásokozta veritek cseppkeit.

A vádolt védője meg nem állhatta, hogy ne kér-dezze a megizsaszott kényszer-tanút:

— Ugyan, mondja meg Matyi igazlelkére: minek jött kend ide vallani, ha nem tudott semmiről sem?

— Hát hiszen, mőgkővetem a tekintetős fiskális urat, nem is vallani gyűttem én a törvényszékhez, hanembát a gazdám küldött ide avval az üzenettel, hogy miálta ma adják a diádrumba a török császárt, vagy mi az isten csudáját: vőgyön-e a tekintetős bíró ur számára egy — páholó helyet?

Hevessi Jenő.

végig a farsangot, mint manap, hanem aztán utána meg is kezdtek ám a bőjtöt! Es ma? Hát bizony ma a farsangban csak sürűbben mulatunk, mint máskor; mert a fin de siecl nem nézi a kalendáriumot vagy ha nézi is, nem látja benne a hamvazószerdától husvétig terjedő időközt. Mindegy neki! Es így aztán nem is csoda, hogy nem tudunk — vagy talán nem is akarunk — olyan szépen és olyan igazán vígan mulatni, mint a hogy az öregebbek tették in illo tempore. A bőjtöt nem azzal kezdjük, hogy behamvazzuk a fejűnket és a memento mori gondolatával foglalkozunk, hanem azzal, hogy megyűnk halpaprikásra, ahol aztán zeneszó mellett buj-dosik a pobár, sőt járja a tánc is. — Beletáncoltunk a „csonka-csütörtök“-be, a mely mivelhogy „csonka“, hát megérdemli, hogy szintén rendezzenek valami „bőjtő mulatságot“ a kedvéért, ha mást nem, hát „batyu bált.“ Szóval a bőjtőt ott kezdjük, ahol a farsangot végeztük és folytatjuk, ahogy kezdtk. — De mikor jobban esik mulatni — bőjtiesen — mint bőjtőlni!

Arany menyegző. Kőncz János, (ó Kanizsa községének I. bírása, f. hó 12. én tartotta a község lakói-nak ovációja mellett aranymenyegzőjét, mely napon jó-akaróinak nagy száma s Zentáról régi jó ismerőse és barátja Appel Ede apát plébános is megjelent a meg-íjodott bíró vendégszerető házánaál tartott pazar lakomán. Jubilánsnak érdemeit magasztalta Zenta jeles lelkipász-tora, Márton Mátyás ó kanizsai plébános, dr. Roxer Gyula közs. I. orvos, Nagy Lajos, Lábdy István stb. Az ün-nepelet bíró ismételtlen is köszönetet mondott a ragasz-kodásért s e napnak emléktétl az ó kanizsai ker. nőegylet alapító tagjainak sorába lépett.

Kérelm. Csupor Gyula, palánkai főszoigabíró, felkéri mindazon t. urak és urhölgyeket, a kikhez „Verőfényes napok“ cím alatt kiadandó munkájára vo-natkozó előfizetési felhívásokat intézett, hogy a példá-nyok meghatározhatása végett, a még be nem küldött előfizetéseket, legfeljebb e hó végéig hozzá Német-Palánkára juttatni sziveskedjenek.

Szerencsés irnokok, boldog község. Ó-Kanizsa község képviselőtestülete a napokban szótöb-biséggel a 400 frttal dotált irnokok részére évi 120 frt lakpénzt szavazott meg. Ehhez nem kell bővebb magyarázat.

Az ó-becsei dráma a táblán. A szegedi kir. tábla a napokban tárgyalta a hitvesgyilkossággal vádolt Jovanovits György ó-becsei földbírtokos büntűgyét és az újjvidéki törvényszéknek Jovanovicscsal szemben hozott felmentő ítéletét helybenhagyta.

Közgyűlés. A zombori kereskedelmi és iparbank 1893. évi február hó 26.án délelőtt 8 órakor a bank helyiségeiben tartja XXI. rendes közgyűlést melyre a részvényesek tisztelettel meghívattak. Ezen közgyűlésen résztvenni öhajtók, sziveskedjenek részvényeiket a le nem járt szelvényekkel együtt, alapszabályaink 17. §-a érte-lmében 8 nappal a közgyűlés előtt, azaz bezárólag február hó 19-ig, a bank pénztáránál letétmenyezni. Az 1892-ik évről szóló mérleg, ugy a felügyelő-tanács jelentése, a titkári hivatalban megtekinthető. Tisztelettel a zombori kereskedelmi és iparbank igazgatósa. Napirend: 1. Igazgatói jelentés az üzletről. 2. A felügyelő-tanács jelentése. 3. A mérleg előterjesztés és jóváhagyása. 4. A felmentvény megadása és az osztalék megállapítása. 5. Az alapszabályok több szakaszának módosítása. 6. A felügyelő-tanács kiegészítése. 7. Az igazgatószágnak kiegészítése. 8. Hitelesítő bizottság választása.

Új postaállomás. A temesvári postaigazga-tóság (ó Kanizsa szállás vasuti megállóhelyénél postabi-vatal felállítását tervezi. Meg is kereste már ez ügyben vármegyénk alispánját.

A barátságos végrehajtó. Moholon egy szállási gazda ugyancsak kitalálta a módját, hogy mi-képen szabadulhat meg a végrehajtótól. Nem valami furfangos; cselet használt, hanem csak egyszerűen a magyar vendégszeretetet gyakorolta. Kicsit korán toppan-tott ugyanis be a végrehajtó, ugy, hogy a gazdát még ágyban találta. No de ezt legkevésbé sem bosszantotta az a körülmény, hogy nyugodalmában megvárta, sőt mi több, rögtön előszóliította az anyjukot, pálinkát hoz-zatott s vendégszerető sziveséggel kínálta az „urakat“. A gugyi után harapni való; a harapni való után ebéd; az ebéd után berugas, de a hatalmasabb fajtaból! Ugy rakták fel végrehajtó uramékat a kocsiudékba... Csak, mikor felén voltak a hazafel vezető utnak, a kocsi-kázás és a hideg szél kiverte és szitta fejükből a mámort, vették észre, hogy a miért mentek, azt nem végezték el: nem írták föl a „humit.“ Egy kicsit meger-erőtelték emlékező tehetőségüket s a hogy vissza tudtak emlékezni, mit láttak, fölvettek jegyzékükbe s a dolog rendben van. — Panaszkozhatunk-e hát a végrehajtók ellen?...

Furfangos család. Sokszor megtörténik, hogy az ember utazásban új ismeretséget köt, mely később esetleg benső viszonyra fejlődhetik, a mi tehát a vélet-lennek közbejártszása folytán jó létre. De aztán nem mindig jár előnyrel az e fajta ismeretség. Legalább Sási Istvánné bizonyára így vélekedik. Bács Almasról Bajára utaztában megismerkedett Mester Jősef szegzárdi lakos-sal, a kit meghívott a lakására s ott nagy lakomát csa-pott a tiszteletere. Mester növekvő bizalmosságában egy-szer csak azt sugta az asszonynak, hogy ő boldoggá teszi, ha titkot tud tartani. Sásiné esküdtött, hogy hall-gatni fog, mint a sir. Ekkor Mester felfedezte neki, hogy olyan hamis pénze van, a mely tökéletesen olyan, mint a jó pénz, csakhogy mindnek egy a száma, így hát egy üzletben csak egyet szabad belőle felváltani; ajánkozott is, hogy ad az asszonynak száz forintért 400 forint ér-tékű ilyen csinált bankót. Sásiné kapva kapott az alkal-mon, hogy ily könnyű szerrel juthat sok pénzhez s elfogadta az ajánlatot. Egy bizonyos napra tűzték a találkozót. Mester elhozott egy pár bankót mutatóba s az asszony bálmulva látta, hogy mennyire szakasztott olyan bankók azok, mint az ó jó bankói. Örömeben rögtön átadta a maga 100 frtját Mesternek, a ki eskü-dözött, hogy még az nap hozza a 400 frt ára csinált pénzt. De bizony nem látta őt többé a könnyen hívő nő. Végre is feljelentette a csalót, a kit a csendőrok rövid idő alatt letartóztattak Szabadkán. A vizsgálat során kiderült, hogy a „csinált pénz“, a mit Mester Sásinének mutatott, jó pénz volt, így hát mi természe-tesebb, minthogy hasonlított a Sásiné bankóhoz. A csaló cinikusan tette hozzá a vallomásához, hogy mihelyt hozzájut négy száz forint áru hamis pénzhez, mindjárt átadja az asszonynak. A hatóság azonban nem volt hajlandó ezt az ígéretet elfogadni s Mester most a börtönben józanodik ki a száz forintot szerzett mámorból.

Melle

Tűzoltó-egylet. Tartotta meg a szombati vacsorával egybekötött kedélyes mulatság vacsorán mintegy 14 intelligencia legnagyobb részét felvonulva, sőt nevezetes, mint örve a jelenlevők. Már több az egyletre és annak Belára, midőn egy-sz Lux Jőzsefnek neje s egy szép felkősző életette az egyletet és tőstök fűszereztek a nő- és férfiakból álló Vacsora után tánc mulatásban egész kiváló egész folyamán át s még azon körülmény, mint pedig az egész viselteknek a főparancs.

Jőváhagyás. Alapszabályait a belvárosi

Véres verekedés. Jőkedvvel mulatott az azonban szomorú ösz voltak, mégis két tal Barna Antal és Barna hősait, a másikat He Hegedűs Antal. Előz röpködtek az egyik t összegabalyodott a ké váltotta föl. Folyt a séget szenvedett Horv sebeiből. A csendőré A súlyosan sebesült a topolyai járásbírósa.

Nazarénusok. Városházára; ott ögve forduljon.

— Hát kend n bajdu? Nagy tisztességg — Hát kérem a letett.

— Isten éltesse — Egyűttem, a h — Nagyt néz a h — No, tudom é ter ur szőbaja?

A hajdu megnu váratra visszajön s t hogy — Mán mőgkör

vezette az újszülötet.

Hol született? idővel, hogy hol szil szolni: a „váróteremt dolog, hogy Lőwenber hajadon, épen midőn zautazni szándékozott, figyereket szűlt nag telen ijedelmére a e frájternek. — Az an mindjárt gonдозás al Katalin újjvidéki szűlés

Hány cigány? járás területén megéte cigányt találtak, közöl belit. Ez ősszeg az eg ként oszlik meg: Piro 5, D. Szt. I-ván 25, Te Begees 35, Glozán 17 Futakon nines egy cig **Statisztikai** statisztikai hivatal köz nerek voltak, de miu tudományos alapokra nek meg, az ingenes költségőbbletet előfiz kereskedelmi miniszr ezt tudtára az ősszeg a helygyminiszter.

A gyermekel sokat visz véghez a sz tisz; nem tekintti a sz ifju reménytelen életet magát, onnan nem egy gyakran kiirt egy egy a kornak, melyben a tek, méhét meddőnek glogovaciák is — Ara ez átkos rém ellen s r badultak tőle. De ez a — a legsötétebb bánat után. Mert hisz náluk mert „a hol nines, ot alatt ugyanis sorra fo s mikor már nem vol, odább állott. Nines h ggyermek sincs. — Ez a a „zaj nélkül“ dolgoz kétsége többé ne legy Glogovácra diteritsze egy szőből is, hogy hány olyan, a hol a község mivel már csak egy megkaphatná!

Hány trafik ügyminiszteriumi kimut 340 nagy trafik volt a

Váro

A kis-temető város közönsége jan. 3 a helybeli róm. kath. ölnyi városi területet t határozat folyó évi febr át Gyurisis György váro közszemlére kitétetik,

lunk meg. Milyen balga is voltam; oda vágyódtam az égi angyalok közé, itt akartam bagyni mindent a mi szent előttem e földön, hogy csak egy pillanatra is ott lehessen köztük. Pedig hát odafünn már nincsenek is angyalok, hisz mind leszállottak ide a földre, hogy eljöhessenek a kaszinó-együleti dalárda bohóc-estélyére; el is jöttek mind, hoztak magukkal jókedvet, vigaszt, játszi mosolygásu ajkakat és élő tekintetű szemeket... Nézetem, gyönyörködtem, s most még jobban el vagyok keseredve, még inkább elmerengek...

Egy áldozat.

KRÓNKA.

A múzsa a börtönben.

Ismerik, kérem, a Hazafi-Veraj János múzsáját? Azt a múzsát, a mely oly sokszor megnevetetti komoly — de alapjában véve hóbortos — ábrázatával a diákságot?

Hazafi-Veraj János azt hiszi, hogy ő a „magyar nép vándor koszorúja“, pedig csak egy szegény futó bolond, a ki nem bánat ugyan senkit, de — ver-seket ir.

Nos, ennek a szegény embernek a múzsája nem régiben az újvidéki börtönben járt. Még pedig milyen pikáns inkognitóban!

Történt ugyanis, hogy a porkoláb megfordította egy olyan embernek a hátamögött a kulcsot, a ki a kormányt, kormányférfiakat és egyéb előkelőségeket iparkodott beszerezni, de a ki még verset nem irt. De hát nem lehet tudni, ki mikor adja rá a fejét erre is!

Ki is gondolta volna, hogy ez a rab megszöktette a szegény Hazafi-múzsáját és bevitte a börtönbe, hogy legyen kivel megosztani az új élet keserűségeit! Meg-történt. Nem is maradt gyümölcs nélkül a viszony; alig hogy megnyiták a cella ajtai, megjött a gölya és hozta a gyermeket:

„Börtöndalok.

Irtá

az újvidéki börtönben

Felső- és Alsó-őrök

St. F.,

kiszácsi evangélikus lelkész.

7 oldalra terjedő kötet (korcszerűlt, az istenadta minden tekintetben).

Álljon csak itt pl. az első két versszak:

Hála Isten megint virrad!
Még csak egy pár rövid nap
S kiszabadul börtönből
A kiszácsi öreg pap.
Kiszácsi várja turt karokkal, (2)
Harangszóval, zenével,
Bár Kőszegi zsandírt hozat
És sok embert fogat el.

Ötven forintot zsebelt be
Rút csalásért Kőszegi
S nem lett baja, mert a megye
Hatalmával fedezi.
Hát csak mulasszandárok közt
Kőszegi ur a hogy tudsz:
Ha haza jön Kossuth Lajos, (2)
Lohallába úgy is futsz, stb.

Vajjon nem gondolja e a tisztelt „örög pap“, hogy az ő pegazusa visszaviheti újra oda, a honnan csak az imént eresztette ki a porkoláb? No de itt — úgy látjuk — rugaszkodott a pegazus-gebe, másutt azonban csak — nyertett, a mi ugyan egy csöppet sem kellemesebb az előbbinél, de a míg a rugás bánt is, addig a nyertés csak a fület boszantja.

Még csak negyven és nyolc óra
És felszállok gyors szánkóra,
És jelt adván indulóra
Elviharozom, mint a Bóra.

Ez a legmagasabb poézis a börtönszagu dalokban! Elviharozni, mint a Bóra! Milyen szép és nemes gondolat! De a legszebb, a legragyogóbb fantáziája az utolsó, a költő álma. A címe: Irtam bánatomban febr. 3-án reggel 7—8 óra közt. Mit is álmodik csak? Azt álmódja, hogy meglátogatta őt cellájában Cicero és Apponyi. Cicero a hóna alatt hozza a fejét, az „asszonyi tütől vért csepegtető nyelvével“ meg éppen ott veszi ki a gérokkja zsebéből „Salve“, hogy vagy? stb. így köszönti az álmódó „kollegát“. És elpanaszolja, hogy amért „Catiinát és bandáját számos éveken át üldözte, hát a Hadesbe jutott és az asszonyok megszurkálták a nyelvét stb.“

Utána Apponyi jött; az már nem hozta a fejét a hóna alatt, sem a nyelvét a zsebében (mert ez talán nem is Apponyi volt, hanem az „örög pap“ valamelyik gonosz szelleme), és ez is egyenesen neki rontott és jól megrázta a kezét az alvónak és azt szavalta, hogy „küzdj és bizva bizz!“ Meg aztán megjósolta, hogy a börtön falára az lesz írva majdan: „Ki itt volt elzárva, méltó a hála!“ (No igen Apponyi is jól tudja, hogy csak a jó tettért csukják el az embert!) „Kalapját emelve tiszteli őt a pör, s gonosz bírúra (!) most is átkot szór.“ stb. Így szavalt Apponyi.

Elhagyjuk neki? Ugyan tegyük meg azt a sziveséget! Higyük el, hogy ez az álom csakugyan meg-szállta a költőnek szabadság után sóvárgó lelkét, és higyük el, hogy Cicero csakugyan a hóna alatt hozta a fejét és Apponyi csakugyan azt mondta a kiszácsi papnak. Küzdj stb. Higyük el, hadd legyen egy kis öröme poétai kebelének.

Csak azt ne higyük el, hogy a mi poétánk csakugyan telivér pegazusra tilt; hogy a múzsája nem egy a jó Hazafi Veraj János múzsájával és hogy egyáltalán okos dolog volt megírni ezeket a csodadolgokat, — csak ezeket ne higyük el, mert akkor mincünk is kijut abból a kacagásból, a mi a kiszácsi múzsa törvény-telen csemetéjét kíséri.

Kis Kalamus.

Zentai levél.

1893. febr. 15. Hamvazó szerda.

A tegnapi nappal bevégződtek a farsang vidám és szép napjai. A leányok, mint valami szép álomra gondolnak vissza rá. Az álom egyes képei összekötésben vannak újon születt reményekkel, a melyek boldogsággal töltik el a „nagy leány“ szivecskéjét.

Oh, te szép farsang! Oh, te kedves virágos kertje a szép reményeknek! Légy üdvözölve még távozásodban is! Légy üdvözölve, mint jöltető angyal!

Az öreg, jó anyának Bács-Bodrogh vármegyének legnagyobb leánya Zenta városa.

Nem veszi rossz néven az anya, tudom, ha „nagy leányának“ farsangi diadaliról megemlékezem. Azaz, hogy meg kell emlékezem még először, habár röviden az ő életmódjáról is, mert csak így lesznek teljesen méltányolhatók az ő farsangi sikerei.

Zenta, mintha tudatára ébredt volna annak, hogy ő nemcsak legnagyobb leánya az édes anyjának, hanem már közeledek a 30 felé (lakosainak számában a 30 ezer felé) s így illik, hogy az ifjú leányi csél-csap, duzzogó, makrancoskodó magaviselet helyét, nála a józan megdondoltság, a szép érzések oltárán való áldozás váltsa fel.

Közéletének [folyama a nyugodtság medrében folyik, csak itt-ott mutatkozik egy szirt, mely a hullámok szabad folyását akadályozza. No, de nincs olyan szikla, melyet a hatalmasan áramló víz szögleteitől meg ne fosztana. Reméljük, így lesz itt is.

Társaskörünk, társadalmi életünk ezen nyújtópontjai, mintegy új szellemetlő áthatva tevékenységüknek újabb és helyes irányokat szabnak, melyek városunk lakosságának fejlődését célozzák.

Ezek között vannak olyanok is, melyek 25 éves jubileumot is ültek már, t. i. a Casino, s a Népkör.

Ez utóbbinál nagyon egészséges mozgalom indult meg az utóbbi időben. Szűcs Lajos gymn. igazgatót választotta elnökévé, s ez sokat jelent. Most nevezett igazgató ur nemcsak mint kiváló tanferfu, hanem mint társadalmi haladásunk egyik fő mozgóereje ismeretes közöttünk.

A gazdakör, az alapszabályiban kitűzött elvéhez híven a gazdasági közélet művelését tartja szem előtt. Működése nem zajos, de annál áldásosabb.

Az évenként járatni szokott 12—15 különféle lap és folyóirat mellett, fennállásának 8 ik esztendejében 1600 frt. értékű könyvtárt létesített kebelében, a tartatni szokott felolvasások díjából. Lódiájait most már kiterjesztette az 1, 2, 3, éves csikókon kívüli az első csikót nevelő kancákra is.

A függetlenségi kör politikai célokra alakult s így annak működéséről hallgatunk. Különbösen is a felhasználás jeleit mutatja.

Az idők változásának jelét azonban leginkább mutatja egy új egyesületnek a „Társaskörnek“ alakulása. A különböző politikai pártok férfiai egyesültek benne, azon egyenesen kimondott becsülettel szándékkal, hogy zilált és szétfördelt társaságos életünket egyöntetűvé, tehát hatékonyabbá tegyék; a város társadalmi tevékenységét újabb, korszerű eszmék fölvetésével és megvitatásával irányítsák. Ez a kör lánytorgatásnak volt kitéve a miatt, hogy tagjai nagyon megvágatja, de ez nem hiba, mert tevékenységének medrét az eslekegyesedéstől, az elizaposodástól csak ez által biztosíthatja, — csak a megválogatásban a méltányosság, szabadelvűség és személyi ellen és rokonszenvtől mentes kritika legyenek utmutatói.

Működéséhez s céljai eléréséhez annál szebb reményt köthetünk, mert országgyűlési képviselőnk kezdeményére létesült az egyesület, elnökéül M. Matkovits Lajos főszolgabíró, alelnökéül pedig Ringhoffer Lajos járásbíró urakat választotta. Ezek a nevek s az egyesület többi tagjának is jelleme és műveltsége biztosított képeznek az egyesület jövőbeni jétékony, sőt áldásos működéséről, annyival is inkább, mert az itteni gymn. tanári karnak két tevékeny tagja, dr. Ferenczy Alajos és Örvény Iván is a tagok sorában vannak, a kik szép terveik körösztül vitelére a legbálsább és legszebb tért találják maguk előtt.

Eszmetársulás utján eszünkbe jut, hogy gymnasi-umunk érdemes tanári kara, a mint a helyi lapokból látjuk, a nagyközönség számára a bőjti vasárnapokon, népszerű felolvasásokat fog rendezni az idén is, a mint teszi ezt már 5 év óta.

Nőegyleteink is buzgón működnek, de ennek tárgyalása már a „nagy leány“ farsangi sikereiből tartozik.

A k. nőegylet f. évi január 14 én tartotta fényes táncvigalmát. Legfényesebb pontja a vizgalomnak az anyagi eredmény, a mely majdnem 500 frt. tiszta jövedelmet tüntet fel. Pár éve csak, hogy e nőegylet bosszu álmából felébredve, elnökéül M. Matkovits Lajosné ur-nő választotta, s e nemes lelkű hölgy s a körülte csoportosuló méltó társak buzgó fáradozása ez egyesületnek olyan lendületet adott, mely a legszebb reményekre jogosít.

Azonban a „legnagyobb leánynak“ mégis legszebb cselekedete volt az, a mit a Baross szoborjává rendezett estélyen bemutatott.

A helybeli derék iparos osztály kezdte a mozgalmat. A szegedi kereskedelmi- és iparkamarának az ipartestülethez küldött gyűjtőlevelet adták az alapszámát. Az ipartestület egy bizottságot küldött ki a teendő megbeszélésére, melyhez csatlakozott a kereskedők színe-jára, majd az intelligencia, s végre az egész közönség.

Az így összefonódott városi közönség értekezletét Tóth Lajos gymn. tanárt, Zenta város iparhatósági bizottsát elnökéül választván, egy bizottságot alakítottak. E bizottság határozatilag kimondotta, hogy a Baross-szobor javára egy hangversenyvel és sorsolással egybe kötött estélyt fog rendezni 1893. évi febr. 1-én.

Felhívták ez után az iparos- és kereskedő osztály tagjai, nem különben a zentai hölgy közönség, hogy nyereimény tárgyakat ajándékozzanak. E felhívásnak fényes sikere lett. Összegyűlt 250 drb szobornál szebb, és részben igen értékes nyereimény-tárgy, melyek együtt egész kis kiállítás képeztek. Zenta város érdeklődése ez estély iránt olyan mérvet öltött, hogy az Eugén herceg-szálloda helyiségei elégtelenek voltak a megjelent közönség befogadására, s az onnan kiszorultak egy másik vendéglőben összegyűlekezve egy mellék táncmulatságot rendeztek.

Az estély lefolyása különben a következő vala:

1. Az első számot képezte Móra István fiatal költőnknek, a Dugonics Társaság tagjának prologja, melyet Baross-érdemeiből flűzött gyönyörű koszorúvá. A költeményt Novoszel János tanító ur szavalta el nagy melegséggel.

2. Emlékbeszédet, Tóth Lajos gymn. tanár ur tartott. A beszéd alapszámja ez volt, hogy valamint az egész emberiségnek, úgy a magyar nemzetnek is voltak eszményi nagy alakjai, a kik a bazarszerepre oktatták

nagy tetteikkel és nagy jellemükkel, s ennek köszönhető, hogy annyi veszély között el nem pusztulánk ezer esztendő alatt. Ezen nagyszabásu jellemek közé sorozta Baross a ki a magyar nemzet örök hálójára méltó.

3. Hanem ekkor következett azután egy megragadó jelenség. Ketten léptek az emelvényre. Két hölgy. Egy fakadó bimbó és egy kinyílt virág. Valóságos „Bülbül“ szavu rózsák! Az egyik elszavalta Tompa Mihály virágerejét „A székfű“ről, a másik búbajós cimbalom-szóval kísérte a gyönyörű regét, mint valami virág-álom. A szavaló: M. Matkovits Ida k. a. volt, kísérője pedig P. Rezsny Aurélné ur-nő. — A közönség elragadással hallgatta, egy a szavalónak korától várható szép szavalatát, mint a kísérőnek meglepő cimbalom-játékát.

4. Az egyik szép képet követte a másik; a közönség az egyik varázslatból belesett a másikba. A fülemileiszavu rózsák most már nem is kettesével, hanem négyesével kötötték le a közönség szívét és lelkét.

Az emelvényen: Heiszler Ferencné ur-nő, Kozics Mariska, Mihálovics Hilda és Szabó Margit kisasszonyok jelentek meg, s eljátszottak nagyon szép sikerrel egy magyar dalokból összefűzött gyönyörű ábrándot s a dalok dalát: a Rákóczy indulót nagy tüzzel a hálás közönség előtt.

5. De hogy a magas érzelmeiktől el ne olvadjon a közönség, arról az által gondoskodott a rendezőség, hogy Czebe Győző népsík igazgatót urat kérte fel egy comicus tárgy szavalására. Garay J. „Obsitosát“ szavalta a közönség vídamsága és tetszése mellett.

6. A programot Eckstein Gyula mérnök urnak kiváló rutinról tanuskodó hegedűjátéka fejezte be. Ezt követte a sorsolás, majd a táncmulatság, mely a legvidámabb hangulatban hajnalig tartott.

A Baross estély anyagi eredménye: a sorsjegyek árából s a beletű dijakból és fellülzetésekből befolyt 800 frt. megközelítő összeg. Az elkerülhetlen és jelentékeny kiadások után is megmarad a Baross szobor javára 500 frt.

Ezek azok, a miket a jelen alkalommal Bács-Bodrogh vármegye legnagyobb leányáról elmondani kötelességemnek tartottam.

Azt hiszem, ezekre bízské lehet a mama.

Ö. T.

Német-Palánka, 1893. február 15.

Végre elérkezett a várva-várt nap, az itteni polgári leányiskola aranyos növendékeinek közreműködésével Szeles Etel intézeti tulajdonosnő által, a tanoda felszereléseinek kiegyesítésére céljára rendezett, táncal egybekötött műkedvelői előadás. E biztos sikernek előbe néző előadásos mulatság meglelt a várakozásnak, de hát nem is csoda, hisz azt Szeles Etel ur-nő intézte oly ügyességgel, hogy minden nőtlen fiatal embert a táborába verbuvált rendezőnek, kivéven persze Blázus és Breszlauer bátyánkat, kiknek rendezői képességük fogyatókos függéséget az ő éles ítélő tehetsége azonnal felismerte, annál erősebb gyoplőszáron vezette a fiatalabb nemzedékből toborzott hadsereget; valóságos „Gerolsteini nagyharcosnő“ volt, kinek katonás modorra az orosz katonai főfelügyelő által is megirigylhető fegyelmet teremtett meg közöttük. Zsufolásg meglettek a kaszinó tágas helyiségei. Szerb testvéreink is imponzás számban jelentek meg, ezen megjelenésükkel öszinte barátságuk fényes jelét dokumentálták és ez alkalommal ismételve megmutatták, hogy miként eddig, akként a jövőre is a legjobb viszonyban óhajtának velünk lenni. Az aranyos angyalok által előadott „Marcipán hercegnő“ és „Hamupipóke“, „Der erste Markt gang, oder die thörichten Jungfrauen“, nemkülönbön a négy-, hat- és nyolc kézen előadott zongorajátékok kitünően sikerültek; nagy tetszést aratott egy német duett, Vodring és Nyilassi kisasszonyok által énekelve, és a kecsesen előadott magyar-szóló.

Közreműködtek: Hipp Valéria, Nagy Ilonka, Csupor Irén, Sax Zsófia, Müller Vilma, Vári Olga és Jolánta, Nyilassi Anna, Paulik Bella, Donáth Teretta, Horovitz Hermin, Bácsics Lenke, Marcikity Mara, Sztójakovits Lyubica, Dimitrievits Katarina, Tillinger Istvánka, Tommer Hermin, Fike Sarolta, Perlesz Janka, Kleiner Róza, Kopeczki Mária, Katholy Irna, Pinczehelyi Ilonka, Raichl Adrienne, Simándy Hermin, Reiter Mária és Mutter Mária, csupa fiatal leányka. Nagy meglepetést keltett az alig egy méterre cseperedett 9 éves Csupor Irénke négy- és hat kezes zongorajátéka, melyekben közreműködtek Bácsics, Dimitrievits és Horovitz kisasszonyok; végtül közreműködött maga az intézet tulajdonosnője Pataj és Vodring tanítóknő kisasszonyokkal. No de volt is szólni nem akaró zajos taps, sürű éljenkedől kísérve, melyből nagymértékben kijutott a főrendező igazgatónőnek.

Az előadás befejezte után táncra perdült az arany ifjúság, melybe belevegült később örege, nagyjá és tartott a fesztelenségűl ment vig mulatság kiválóság-kiviradtil. Némelyeket csak az Uj Palánkán reggeli 8 és 9 óra között kiittott tüzvesz volt csak képes mámorából felébredszteni, mely figyelmeztetőleg inté a halandó emberiségre: „elég volt a mulatozásból, menjetek szent hamvazásra!“

A tiszta jövedelem a fellülzetésekkel együtt jóval meghaladja a 400 koronát.

E napokban tartotta Csupor Gyula járási főszolgabíró egybekelését egész csendben Szempek Paulina urhölgygel, az unitárius vallás ritusa szerint, mely alkalomból a járási tisztviselők igaz tiszteletük és öszinte ragaszkodásuk jelölő egy igen értékes emléktárggyal lepték meg.

Az újoncozás f. é. március 13., 14., 15. és 16 án fog Palánkán megtartatni.

A beállott lanya időjárás erős olvadásra bírta a rengeteg főmegekben felhalmozott havat és megszakította a közlekedést a Szerémséggel. Azon egyetlen körülmény azonban vizgázáló az árviz veszélylyel szemben, hogy éjjelenként meg meg fagy és ez hátráltatja a rohamos olvadás előidézheté gyors áradást.

Herk Herman hóbörtös lakatos iparos öngyilkossági kísérletet követett el magán, de a kellő elővigyázattal, mert már kutya-baja; úgy látszik, hogy csak megijeszteni volt szándéka pörlekedő feleségét.

—i.

Tö

Másfélmillió

és titokzatos ügyben gedi kir. ítélő tábla írja: Fischer M. Lipó multu ember, renge józan észével szerette magának, ezt hivatal kedőrl. Felesége elszá Wertheimskerénye ke valóságos dithirambomultjáról. Fukar volt, egyszerű kis házban. De szerencsésen meg a zsvány kezében. Az utób nagy betegségre a komoly öreg szok legkomolyabb dolgok megvizsgáltak a nevet a koponyájában. A hőkők, Fischer Samu és Eszter aggodva nézték sokat hívtak hozzá: vi csakugyan megzavarod szemlet az öreg nábob a házi orvos, aki ével hangzóan konstaltta, ember elmebeteg. A vig hogy szegény szerencs tovább nem őrizheti, beteg öregek gondu szabadkai törvényes támaszkodva, be is a mindegyik külön. A sz folyamán két törvényes vizsgálo bíróval, hogy elmebeli állapotát. Az sikere. Az öreg körny orvosa, hivatkozva a szer és győne egészségére. Így aztan decemberben a szegény gazdag emb koponyáját és a törvny véleményével ellenkező bel állapotáról. Azt a nemcsak hogy nem elme sem mondható. Ezek Eszter a gondokosága elutasította, mit a kir

Az új itál

Az 1893. év janu mennyel köszöntött be adok bérlo, valamint az it elarusításával foglalkoz l en lépett ugyanis hatá dékre vonatkozó 1888. N cikk számos rendelkezé 1892. évi XV. törvény italméresi törvény.

Az új törvény az bor- és sörnél egyesít legutóbb e tekintetben a váltás, berlet vagy ráta emelni igyekszik tovább legáltalánosab alapelve hogy a borfogyasztás kiterjeszti, kimelve az it termelők érdekeit, kik az is élvezik. Csekély ed Csekélynek mondjuk az utó két bor“ céggel alig b

Ezen előnyök mel már is mertlénk fel ol érdemlik a törvényhozs gesebbeiket a következők

Helytelenítik a k fentartása, mely tág ter a szabad versenyt pel Felhozzatik itt, hogy az lagosság csak a szesznel mellőztetett, csupán látz csak egy élhetnek meg, kizárólagos bérlo által hogy a bort töltik vegy állanak rajtuk azáltal, u ban olcsóbban árusítják

Helytelenítik, hogy jogosultság érvényesíthető nem négy megyében e lyeztetett.

Helytelenítik a községenkénti biztosítá sek is, melyek érvénye már az 1892. év végén k tekintetnek.

Helytelenítetik a s magas volta. 1872-ben t melletett Magyarország 644,988 biliterre apadt l tartják üzemük folytatás országban évről-évre apad és szeszgyarak üzemred a bor-, sör- és szeszfor ennek káros következmé a közönség meg fogja s

Az új törvény sulg jogosultság korlátozására sörre vonatkozó jogosults szeszitalmérésnél azonban fentartotta. E módosítás

A kir. kincstár jogo feljebb 1895. évi decembe kizárólagos alapon bizto ségekben:

a) melyekben legfö b) melyekben a kir. megelőző évben biztosított megváltás, sem bérbeadás

c) melyekben a köz A kizárólagos szesz köntendő szerződésben, em

Törvénykezés.

Másfélmillió örökség. Rendkívül érdekes és titokzatos ügyben hozott határozatot a minap a szegedi kir. ítélő tábla. A Sz. N. ez esetről a következőket írja: Fischer M. Lipót, a bajai nábob, becsületes, tiszta multu ember, rengeteg vagyonát tisztességes munkával, józan eszével szerezte, becsülést, tiszteletet vívott ki magának, ezt hivatalosan is állították az elagott kereskedő. Felesége elhalt, gyermekei nincsenek. Kínesei Wertheimsekre népei családját. A hivatalos irások valóságos dithirambot zengenek az öreg becsületes multjáról. Fukar volt, kint lakik ma is a külváros-részen egyszerű kis házában, ahol egyszer rablók is rátörtek. De szerencsésen megmenekült. Csak egyik fiú maradt a zsvány kezében. Az öreg nábob azóta nagyon félt, utóbb nagy betegségbe esett. A betegségből föllábadva, a komoly öreg szokatlanul vidám arcképet vágott. A legkomolyabb dolgokra is. Az orvosok, akik akkor megvizsgálták a nevető nábobot, azt mondták, liba esett a koponyájában. A háziorvos is ezt mondta. A síró örökösök, Fischer Samu és özv. Helsingerné szül. Fischer Eszter aggódva nézték az öreg testvér nevetését. Orvosokat hívtak hozzá: vizsgálják meg egészen komolyan, csakugyan megzavarodott-e az elméje? Négy orvos tartott szemlét az öreg nábob koponyáján. Mind a négy, köztük a háziorvos, aki évek óta kezelte az öregot, egybehangzóan konstatálta, irásba is adta, hogy a 86 esztendő ember elmebeteg. A vizsgálatoknál két testvér belátván, hogy szegény szerencsétlen bátyjuk összeszerzett kincsét tovább nem őrizheti, megegyeztek abban, hogy az elmebeteg öregnek gondnokság alá helyezését kéri a szabadkai törvényszék. Az orvosok véleményére támaszkodva, be is adták a keresetet a bíróságnál, mindegyik külön. A szabadkai törvényszék a tárgyalás folyamán két törvényszéki orvost küldött ki Bajára a vizsgáló bírót, hogy figyeljék meg az öreg nábob elmebeli állapotát. Az első kirándulásnak nem volt sikere. Az öreg környezete, a boldog örökös és a házi orvosa, hivatkozva a szerencsétlen nábob izgatott állapotára és gyöngye egészségére, a megfigyelés elhalasztását kérték. Így aztán decemberben történt meg a törvényszéki vizit a szegény gazdag embernél. Jól megvizsgálták az öreg koponyáját és a törvényszéki orvosok három bajai orvos véleményével ellenkező véleményt adtak az öreg elmebeli állapotáról. Azt a véleményt ugyanis, hogy az öreg nemcsak hogy nem elmebeteg, de csak gyöngye elméjének sem mondható. Ezek folytán a törvényszék Fischer Esztert a gondnokság alá helyezésre vonatkozó keresetével elutasította, mit a kir. ítélőtábla is helybenhagyott.

Az új italmérési törvény.

Az 1893. év január 1-én napja jelentékeny eseménnyel köszöntött be az italmérési jog és fogyasztási adók bérleti, valamint az italki kimerésével és kismértékben elárulásával foglalkozó üzletemberek ajtaján. Január 1-én lépett ugyanis hatályba az állami italmérési jövedékre vonatkozó 1888. XXXV. és 1890. XXXVI. törvény-cikk számos rendelkezését lényegesen megváltoztató 1892. évi XV. törvény-cikk, vagyis az ugynevezett új italmérési törvény.

Az új törvény az italmérési és fogyasztási adót a bor- és sörnél egyesíti és ekként a kizárólagosságot legutóbb e tekintetben megszüntetve, behozta a megváltás, bérlet vagy rántalás utjának kezelést. Ervényre emelni igyekszik továbbá a közterhelésnek egyik legáltalánosabb alapját, az egyenlőséget az által, hogy a borfogyasztási adót a magánfogyasztásra is kiterjeszti, kimélve az italméréssel nem foglalkozó bormerelők érdekeit, kik az eddigi adómentességet továbbra is élvezik. Csekély előny a műbor megadóztatása is. Csekélynek mondjuk azért, mert mesterséges bort „gyártott bor” céggel alig hoznak forgalomba.

Ezen előnyök mellett azonban az új törvény ellen már is merülnek fel oly kifogások, melyek méltán megérdemlik a törvényhozás figyelmét. Ezek közül a lényegesebbeket a következőkben soroljuk fel:

Helytelenítettik a kizárólagos jogosultság további fentartása, mely tág tért nyit a bérlok visszaéléseinek, a szabad versenyt pedig csaknem lehetetlenné teszi. Felhozatik itt, hogy azon előny, mely szerint a kizárólagosság csak a szesznel tartatott meg, a bornál azonban mellőztetett, csupán látszólagos előny, mert a bormerelők csak úgy élhetnek meg, ha szeszt is árulnak és így a kizárólagos bérlok által ez uton arra kényszeríthetők, hogy a bort túllik vegyék, mivel ellenesetben boszút állanak rajtuk azáltal, hogy a szeszt a saját kocsmáikban olcsóbban árúsítják.

Helytelenítettik, hogy a kizárólagos szeszitalmérési jogosultság érvényesíthetése nemcsak községenként, hanem négy megyében ezek egész területére engedélyeztetett.

Helytelenítettik, hogy a fogyasztási és italmérési adó községenkénti biztosítása céljából kötött azon szerződések is, melyek érvénye az 1893-94. évekre kihatna, már az 1892. év végén kártérítés nélkül megszüntetnek tekintetnek.

Helytelenítettik a sör- és szesztermelési adó túl magas volta. 1872-ben ugyanis 1.262,186 hliter sör termeltetett Magyarországon, míg 1891-ben a termelés már 644,988 hliterre apadt le. A szeszgyárak is lehetetlennek tartják üzemük folytatását és mivel a bormerelés az országban évről-évre apad, attól tartanak, hogy a sör- és szeszgyárak üzemredukciója esetén Magyarországon a bor-, sör- és szeszforgalom a minimumra apad és ennek káros következményeit úgy a kereskedelem, mint a közönség meg fogja nylneni.

Az új törvény súlypontja a kizárólagos italmérési jogosultság korlátozására esik, olyképp, hogy a borra és sörre vonatkozó jogosultságot a törvény megszüntette, a szeszitalmérésnél azonban némi módosítások mellett még fentartotta. E módosítások a következők:

A kir. kincstár jogosítva van, azonban csakis legfeljebb 1895. évi december 31-ig, a szeszitalmérési jogot kizárólagos alapon biztosíthatni azokban a nyílt községekben:

- melyekben legfeljebb 3 kocsmá létezik;
 - melyekben a kipuhalt szeszitalmérési adó a megelőző évben biztosított adót meghaladó 1/2 része sem megváltás, sem bérbeadás utján megváltás;
 - melyekben a község kívánja.
- A kizárólagos szeszitalmérési jogosultság bérlokjével kötendő szerződésben, ennek engedményesei, illetve meg-

bizottai által kimérendő közönséges pálinka legmagasabb ára meghatározatik és a bérlok köteles mindazoknak, kik a községben bor- és sörkimerésre engedélyt nyertek és szeszkiméréssel is kívánnak foglalkozni, a szükséges szeszt (pálinkát) a szerződés szerű árán 10%-al olcsóbban kiszolgáltatni, mit ha nem teljesítene, a szeszmerők jogosultvák az égetett szesz italokat más beszedési körből adóztatás, illetve a bérlok engedélye nélkül behozni; oly finomabb, különleges pálinkaneműek pedig: kognak, likörök stb. minőket a bérlok, illetve engedményesei ki nem mérnek, más beszedési körzetből az italmérési adó kétszeresének lefizetése mellett hozhatók be.

A bor- és söritaladók, valamint a szeszitalmérési adók bérlok jogosítvák a lakosság számára nyához képest és pedig 5-10,000 lakossal bíró községekben két, — 10,000-nél népesebb községekben három kocsmáengedélyezést igénybe venni.

A kismértékben elárulásra vonatkozólag az új törvény nem sokat változtat. Községekben, melyekben a kizárólagos italmérési jogosultság van bérbeadva, a bejegyzett cégu anyag- és fűszerkereskedők a kismértékben eladásra az engedélyt a pénzügyigazgatóságtól kapják, de a poharzás végett a bérlokval kell egyezkedni, ezt azonban csak az esetben gyakorolhatják, ha már a kismértékben elárulásra a pénzügyigazgatóság engedélyt megszereztek.

Kereskedők kimerésre is kaphatnak engedélyt, de ezt árútelítőkől elkülönített helyiségben kell gyakorolni. A kereskedők által elárusítható bor, sör, szilvium, likör és szesz kismértékben eladásának módozatai az új törvény által csak a szesz és égetett szesz italokra nézve tartattak fenn.

Szabad most már 40 illetve 60 krajcárnál olcsóbb bort is árulni és az üvegek visszaváltási árát tetszés szerint megszabni.

Ezek az új törvény lényegesebb intézkedései, melyekre midőn rá mutatunk, tudatjuk lapunk olvasóival, hogy a „Magyar Kereskedők Lapja” (Budapest, kerepesi út 32.) a most is szövevényes regále törvény körtől felmerülő kérdésekben szívesen ad útmutatást és tanácsot, a lapban vagy kívánatra levélben.

Szerkesztői üzenetek.

B-Földvár. Igaz ugyan, hogy nem én küldte be a jelzett közleményt, de már ennek a lapban leendő kijelentését mi szörnyű mód nív dolognak tartjuk. És még naivabbnak azt a kijelentést, hogy az ön „beesületét és jellemét mélyen érinti” azon körülmény, mely szerint önt tartják az illető hír írójának és hogy ön „ártatlanul hurocoltatik”. Dehogyan hurocoltatik, uram, dehogyan érinti az ön beesületét és jellemét? Vagy talán önöknek jellemben vágó és becsületbe ütő dolog, megírni egy valóban megtörtént esetet valamelyik lapnak? Önöknek vagy a jellemnek és a becsületnek, mint másutt a civilizált világban, vagy más, speciális foltozás uralkodik ezekről a fogalmakról. — Nem látjuk szükségét kijelenteni külön a lapban, hogy nem ön írta a „Polgári házasság” e. hírt, amint hogy nem látja szükségét a többi napi- és hetilap sem, mely a hírt hozta, — hanem itt tessük azt.

E. Bulkesz. Még csak a vizsgálat van érendelve, nem szabad előre vágnunk a dolognak. Minek kapjunk annyira azon, hogy valakinek a becsületét pellengérré állítsuk.

Naptár. Február.

Idő és betű nap	Katolikus naptár	Protestans naptár	Görög-orosz naptár
17 Pént.	Jéz. t. k. e.	Donát	5 Ágota
18 Szom.	Simeon pk.	Simeon	6 Bukol
19 Vas.	A i Invocab.	A i Konrad	7 C vajh. v.
20 Hétfő	Eleuter p.	A'adar	8 Tódor
31 Kedd	Szever. p.	Meinrad	9 Nicefor vt.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-üggyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN ANDOR.

NYILTTÉR.*

Van szerencsém a megyei községi jegyzői t. kartárs urakat tisztelettel értesíteni, miszerint 1892. évi november hó 23-án Zomborban jegyzői együletünk által meg tartott évi rendes közgyűlésén az együleti pénztárnoki állástól visszalépvén, együleti pénztárnoknak Szokola Gyula ur, csantavéri községi jegyző kartársunk választott meg; miért is tisztelettel ez uton is felkérem a t. kartárs urakat és az illető érdekelteket, miszerint jegyzői együleti tagdíjajukat nem hozzam, hanem nevezett megválasztott pénztárnok urnak Csantavérre küldeni sziveskedjenek.

Bajsa, 1893. február hó 11-én.

Tisztelettel

Szilvász János,

községi jegyző.

* Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

HIRDETÉSEK.

Eladási hirdetés.

5 darab két éves magyar bika eladó. Bármikor megtekinthetők Teresanik pusztán.

Ertl János fiai,

Bács.

10-4

Eladó!

Méltóságos rasztinai báró Rédl Lajos ur rasztinai uradalmában 6 darab 3 — és 14 darab 2 éves magyar fajú tenyészbika eladó. Az állatok megtekinthetők az uradalom „belmajor”-i bikatelepén. Vasutállomás Zombor vagy Baja.

Írásbeli megkeresésekre a kasznári hivatal (u. p. Gákova) készséggel válaszol.

Varrógépek.

!!! Legolcsóbb forrás!!!

Mindennemű varrógépet fél áron meg lehet nélni is, a hol a vevőket a részletfizetésekkel nem csábítják — tehát

50% megtakarítással venni.

Minden gépek — u. m. családi, üzleti, valamint szabó- és cipész-varrógépek — 23, 25, 28 és 30 frttól fölfelé kaphatók, melyek jóságra, valamint külsőre kifogástalanok és patent készülékekkel ellátva, 5 évi jótállás mellett.

Javitások a legújatosabban eszközöltetnek, és varrógépresek olcsó áron kaphatók.

MOLITOR A.
gépgyára és javítási-műhelye
ZOMBORBAN, apatini-utca 6.
saját házában

Varrógépek.

397. szám.

1892.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a titeli kir. járásbíró 1717. számú végzése által az apatini erdőkeresztár javára Gyurgyev Ráda és társai alsó-kovili lakosok ellen 200 frt 97 kr tőke, ennek 1892. évi december hó 1-én napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 24 frt 50 kr perköltség kivevétel erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 573 frtra becsült buza és gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 2893-ik számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis alperesek lakásán Alsó Kovilon leendő eszközésére 1893. évi február hó 22. napjának délelőtti 10 óraja határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek beárón alul is eladatni fognak. Az elárverendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. § ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Titelen, 1893. február hó 12-én.

Vigh Aladár,

kir. bir. végrehajtó.

2465 sz.

tkvi. 1893.

Árverési hirdetés.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Raczkó Mihály végrehajtást szenvedő elleni 71 frt 95 kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Sztanisicon fekvő, a sztansicsi 2055. sz. tjkvben foglalt és Raczkó Mihály nevén álló A. I. 202 hr sz. 170. ö. i. sz. ház és 300 □ öl beltelekre az újabb árverést 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi április hó 20-ik napján délelőtti 10 órakor a községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 40 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kérehez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1893. évi február hó 9-én.

A zombori kir. törvényszék mint telekk. hatóság.

Radány Péter,

kir. tör. bír.

